

- объема делегируемых компьютеру функций преподавателя  
Варианты использования средств ИКТ при обучении русскому как иностранному:

- фрагментарное, выборочное использование дополнительного материала аудио-видео наглядности.
- использование тренинговых программ для закрепления материала
- использование диагностических и контролирующих материалов, имеющихся на электронном носителе или разработанных преподавателем. Компьютер позволяет качественно улучшить контроль за деятельностью учащихся.
- выполнение домашних самостоятельных и творческих заданий студентами с последующей демонстрацией.

Таким образом, информационные технологии, в совокупности с правильно подобранными технологиями обучения, создают необходимый уровень качества, вариативности, дифференциации и индивидуализации обучения.

**УДК 811.161.3**

**Г.А. Смалянка**

*УА «Беларускі дзяржаўны аграрны тэхнічны ўніверсітэт»*

## **СУМЕСНАЯ НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧАЯ ПРАЦА ВЫКЛАДЧЫКА І СТУДЭНТА - АСНОВА ФАРМІРАВАННЯ НАВУКОВАГА СВЕТАПОГЛЯДУ БУДУЧЫХ ВЫПУСКНІКОЎ**

Адной з актуальных праблем сацыяльнага, культурнага, духоўнага развіцця грамадства з'яўляецца пытанне аптымізацыі і ўдасканалення сістэмы вышэйшай адукацыі.

Выпускнік установы вышэйшай адукацыі павінен валодаць не толькі прафесійнымі ведамі, навыкамі і ўменнямі, якія садзейнічаюць паспяховасці будучай прафесійнай дзейнасці, але і мець шырокі круггляд, сфарміраваны светапогляд, быць паспраўднаму сфарміраванай у духоўным і фізічным плане асобай. «Сапраўднага чалавека», на думку В.А.Сухамлінскага, адрознівае «... імкненне жыць у свеце думкі...» Паніжэнне іміджу адукацыі, матывацыі студэнтаў да навучання, даступнасць і масавасць адукацыі, недастатковы ўзровень падрыхтаванасці да навучання дэтэрмініруюць недастатковы ўзровень самастойнасці і адказнасці маладых людзей, іх безыніцыятыўнасць, выбар лёгкадасягаемых,

малазначных мэтаў, што у сукупнасці не дазваляе ім у будучым быць сапраўднымі прафесіяналамі, канкурэнтназдольнымі на рынку прафесій. Вырашэнне вышэй названых пытанняў залежыць як ад студэнтаў, так і ад выкладчыкаў.

Распрацоўка і ўкараненне сучасных педагагічных тэхналогій, прымяненне інавацыйных падыходаў у адукацыі, выкарыстанне інфармацыйных сродкаў камунікацыі дазваляюць выкладчыкам, павышаючы свае педагагічнае майстэрства, уздзейнічаць на асобу студэнта. Аднак, асноўнай, на наш погляд, павінна з'яўляцца пошукавая дзейнасць выкладчыка, якая садзейнічае набывццю, новых ведаў, фарміраванню матывацыйнай сферы навучэнцаў, уздзейнічае на асобу студэнта. У якасці такой дзейнасці выкладчыка (як і студэнта) можа выступаць навукова-даследчая праца. Прымяненне любых метадаў даследавання пазітыўна выяўляецца на эфектыўнасці адукацыйнага працэсу. Пастаянны навуковы пошук дазваляе валодаць інфармацыяй аб сучасным становішчы спраў у той ці іншай галіне ведаў, актуальных праблемах, патрабуючых вырашэння ў сістэмна-гістарычным аспекце даследуемага пытання. Тэарэтыка-бібліяграфічны аналіз, сацыялагічныя метады даследавання і інтэрпрэтацыя яго вынікаў, педагагічныя і лабараторныя эксперыменты дазваляюць выкладчыку самаўдасканалвацца, быць найбольш кампетэнтным у сваёй галіне ведаў, што і вызначае ўзровень яго педагагічнага ўздзеяння на студэнтаў.

Сумесная навуковая дзейнасць выкладчыкаў і студэнтаў, іх «першы крок у навуку» - ці не гэта аснова фарміравання пытливага розуму, пошуку новых тэхналогій і вынаходніцтваў, да чаго і павінен быць падрыхтаваны будучы выпускнік, а не выкананне ім, няхай і паспяховае, вуканакіраваных прафесійных дзеянняў, сфарміраваных на набытых у час навучання ведах, навыках і ўменнях.

Навука ў ВНУ не прынясе імгненны эканамічны эффект, але яе прапагандаванае дзеянне выявіцца на адукацыйным працэсе, на яго канчатковым прадукце - ведах навучэнцаў, якія ў будучым прынясуць непараўнальна вялікія вынікі, што выражаюцца як у сацыяльным, так і эканамічным значэнні, так як не новыя тэхналогіі, не новыя навуковыя адкрыцці, а толькі чалавечы патэнцыял з'яўляецца асноўнай рухаючай сілай на шляху да новых навуковых

адкрыццё, што робіць мінавіта педагагічную дзейнасць найбольш важнай у пошуку, падрыхтоўцы і адкрыцці новых талентаў.

**УДК 378**

**А.А. Тиунчик, к.ф.-м.н., доцент**

*УО «Белорусский государственный аграрный технический университет», г. Минск, Республика Беларусь*

### **ПРАКТИКО-ОРИЕНТИРОВАННЫЙ КОМПОНЕНТ КУРСА «МАТЕМАТИКА» ДЛЯ СТУДЕНТОВ ГРУППЫ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ «АГРОИНЖЕНЕРИЯ»**

Математическая подготовка является важной частью профессиональной подготовки современного инженера. В силу базового характера математических знаний обучение этой дисциплине начинается с первого семестра и осуществляется на протяжении четырех семестров. Однако студенты младших курсов не всегда в состоянии осознать роль и значение математической подготовки в деятельности современного инженера, в силу чего воспринимают математику как абстрактную дисциплину, не имеющую прямого отношения к их дальнейшей профессиональной деятельности.

Практико-ориентированный компонент позволяет в существенной мере преодолеть отчуждение студентов младших курсов в отношении математики. Использование межпредметных, прикладных и контекстных задач не только дает примеры использования математического аппарата в жизни и будущей профессии, но и помогает понять суть механических и физических процессов.

Под прикладными задачами понимают задачи, которые не являются математическими по своему содержанию, но решаемые математическими средствами [1]. Такие задачи возникают в какой-нибудь области науки (не математики), техники или практической деятельности (например, задачи физические, биологические, химические, технические и т. д.). К прикладным задачам можно отнести также практические и межпредметные задачи.

Практико-ориентированные аспекты целесообразно включать как в практические занятия, так и непосредственно в курс лекций. В частности, понятия предела и производной целесообразно трактовать на примере понятия мгновенной скорости. В этом случае